

RESUM:

Per més que pretenguem escapar dels tentacles de la civilització tòxica, per més que tractem d'evitar la contaminació física i mental, però, tota mesura que adoptem serà insuficient. Podem allunyar-nos de les grans ciutats i evitar omplir les nostres llars de productes nocius per a la nostra salut, podem retirar-nos al camp, fer exercici a l'aire lliure i meditar al matí o quan arriba el capvespre. Però tot això, tot i ser bo per a nosaltres, sabem que és només un remei passatger.

Tot saber que actualment pretengui ser pres seriosament, ja no pot ocupar-se només de la salvació de l'individu aïllat, com si cada subjecte fos un ens separat de la resta del món pel mur de la consciència. La psicologia, en la conjuntura històrica en què ens ha tocat viure, ha de ser ecopsicologia, psicologia profunda capaç de comprendre fins a quin punt estem tots íntimament connectats dins del teixit de la vida.

Hem de ser capaços de desenvolupar una intel·ligència ecològica a nivell global, dins del marc d'un sistema econòmic sostenible i més just, ja que únicament d'aquesta manera podrem superar l'actual model de civilització tòxica. En aquest sentit, models econòmics com el proposat per Christian Felber (L'economia del bé comú), o aportacions com les del famós psicòleg Daniel Goleman (Intel·ligència ecològica), són punts de partida a tenir en compte.

PLANTEJAMENT DEL PROBLEMA

Sembla fàcil de dir, i molt difícil de realitzar. No obstant això, ja hi ha des de fa temps molt bones alternatives teòriques que a poc a poc comencen a implementar-se. Hi ha molta gent brillant treballant des de fa molt temps en una mateixa direcció i des de molt diverses disciplines, proposant alternatives viables al putrefacte capitalisme, tantes vegades mort i ressuscitat, i refutant així mateix, des de tots els angles, el vell paradigma científic occidental de domini i explotació de la natura per al benefici humà.

Hi ha una lluita entre dos estils de pensament, un de VELL que no acaba mai de morir, i un de NOU que no acaba de néixer, perquè no li deixen. El vell segueix creient que el planeta és una font inesgotable de recursos al servei de la totpoderosa espècie humana, i que tenim dret a violar la Mare Terra en nom de la ciència i el progrés; a més, aquest antiquat carcamal és un adorador fanàtic dels diners i, com a tal, compta amb el beneplàcit del sistema econòmic capitalista, que premia les multinacionals més irresponsables, menys ètiques i més contaminants, sempre que presentin uns balanços financers opulents. Tenim, a l'altra banda, al nou estil de pensament, que intenta obrir-se pas enmig de tot aquest panorama tan desolador, que espera del futur la implantació progressiva d'una economia més justa, de tecnologies capaces de generar energies no contaminants, d'una nova concepció del paper que ha de jugar l'ésser humà en el món i, en fi, d'una conscienciació ecològica a escala planetària. Tot això serà només el principi d'una nova manera més sàvia i equilibrada d'entendre les relacions entre els éssers humans i l'entorn que ens engloba i del qual formem part.

Extret d' <http://somospsicologia.blogspot.com.es/2013/10/inteligencia-ecologica-versus.html>